

Pozsonyi Ádám: Vitézség

2012 október 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ha az ember néhanapján az IKEA-ba téved – amellet, hogy felbosszantja magát a feliratokon, transzparensen olvasható tegezésen – leginkább azon döbben le, hogy a hagyományos polgári jelleg mennyire elt?nt.

Abba most ne menjünk bele, hogy megjelentek a m?anyagból meg papírból készült bútorok (mert persze

forradalom, vagyis felfordulás van az élet minden területén), de leginkább szembetűnő a polgári lét szellemi színvonalának kiiktatása.

Rendben, hogy a zongora nem fér be a panellakás nappalijába, de a katalógusokban bemutatott lakásbelső ábrázolásánál a könyvespolc egyszeresen nem szerepel. És kép, festmény, nyomat sem. Gyakran csak a nagy fene falfelület – lehet legnarancssárgára, megzöldre festve –, de ha tesznek is valamit a falra, akkor ilyen fröccsöntött, gyárilag készített anyagot, ami vagy nonfiguratív káosz, vagy valami idegenföldi életkép, legyártva százezer példányban.

Hogy mit keres a londoni busz a magyar ember kanapéja fölött, vagy miért kéne egy párizsi hotel ajtajában álldogáló néger fotográfiája alatt csókolni az embernek a kedvesét, ezt most ne firtassuk. Engem az döbönt meg, hogy ezeket a sok tízezer forintba kerülő iparilag előállított jellegtelen anyaglapokat van, aki vásárolja. Megáll a termék előtt, elmélázik a 90 x 135 cm-es kék téglalap szépségén, majd rábök: „No, ez jó lesz! Hazaviszem!”

Az egyik kis képkereskedésben sokat turkáltam a minap. Egyrészt lázadásból, mert ha a korszellem elvárja, hogy idegen, gyári készítésű, modern anyaglapokat akasszunk a falra, akkor becsületes ember kizárólag 80-100 éves, leragadt, régi vágású rusztikus életképeket tesz ki. Már csak azért is, mert ma egy 100 éves olajfestmény szinte alig drágább, mint egy ilyen gépi lapfelület. Volt egy képecske, ami igencsak megtetszett. Nem is annyira az alkotás, hanem a festő neve. Vitéz Sashegyi Kálmán. Érzik ezt? Érzik benne a kakaót? „Vitéz Sashegyi”. Kértem az árát, hát nem olcsó. Biztos erre jártak a tanítványaim, elveim követői, és megelégelték. Felverték az árát. Sajnos ára van, ha az embernek követői is vannak.

Pozsonyi Ádám - demokrata.hu

Ajánló
